

1896-02-04

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Agnete Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Civita d'Antino

Mentioned people:
Familien Ferrantes
Agnes Lunn
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard

Archive:
Mappe 53 nr. 15

TRANSCRIPTION

Mappe 53-15

Civita d'Antino

4-2-96

Kjære min egen kone!

Hvor mon jeg slap, det ved jeg jeg har glemt at fortælle, nærmest til drengene, at jeg forleden på Roms gade, for resten omtrent der hvor Viva Carlo Alberto støder til pladsen foran St. Mariea Maggiore, sad en dreng med nogle fugle på en pind, pinden var stukket ind i muren, og fuglene (som var stækkede) sad ganske roligt ved siden af hinanden, når han rørte ved dem hummede de sig lidt eller satte sig på hans fingre. Han havde klistret små røde hanekamme af tøj på hovederne af dem. Det var grønirisk eller sligt. Der er så utrolig mange forskellige fugle i boderne i Rom (døde). Stillis, irisk, dompap, lærke og mange sligt, drosler, solsorte, duer grønspejter, perlehøns, ænder og hvad ved jeg, og så også vildsvin og kalkuner foruden alt det almindelige. Lige da vi kom til Rom, havde jeg en lille ballade, jeg sagde til kusken, at vi vilde til Albergs Tritone, han tog dog en portier fra Hotel LOrient op på bukken, og ganske rigtig kører han os til L.Orient og portieren begyndte at tage kofferterne ned. Så protesterede jeg på de fyndigste og sagde ham tillige hvad mere er, vi vilde til Via Tretons Albergo T. var, så portieren

-2-

måtte pænt smide kufferterne op igen. Jeg havde desværre ikke småpenge, kendte heller ikke til taksten, så da vi kom til Albergo måtte jeg bede værtinden betale, som sagde han skulde ikke have mere end taksten, for han havde gjort dårlig tjeneste. Han fik dog nok sin tilgodehavende, for værten tør næppe lægge sig ud med droskekuskene, ellers er jeg vis på denne værtinde nok kunde hamle op med en droskekusk. Men smide os af i Hotel LOrient fik han dog ikke lov til, jeg kan dog heldigvis endnu forklare mig så tåleligt på italiensk, når jeg bliver gal i kalotten. Her oppe er aldeles herligt, ja i nat har det blæst i voldsomme stød, men i går sommer, vi går uden frakke (ja fransk vest havde jeg på) (da vi steg herop bar kvinderne alt, til Frk. Lunn's store beundring, også hendes slag og min overfrakke, da vi kom til vejrs, tog jeg trøjen af, og gik i fransk vest. Nede fangede jeg et firben, midtvejs så jeg en del græshopper flyve om)

Jeg sad ude og tegnede, og syntes det var dejligt, i dag her jeg været inde og da L tegnede ude, frøs hun dog noget, for blæsten kommer af og til. Hvor dette sted er noget for sig selv, ingen glori på de frem-

-3-

mede dyr, vi er venner. Frk Lunn viste os gaden, vi havde en hale af børn efter os. At det er 10 år siden du lå her er svært at begribe, vel er her forandret noget, huset er blevet pænere (ikke rarere) inde og ude, Familien mere gråsprængte og de gamle mangler, men hytten, lugten, lyset, livet er så henrivende det samme. I går var vi ude ved solnedgang i Ferrantis Have, postbudet lukkede L. og mig ind, Ferranterne er ikke i byen. (Postbudet har bragt mig brev fra Ballin, og penge til at købe fotografier for)

Der så vi dalen sænke sig brat under os, og på toppen af bjergene mod nordøst skinnede en gulrød stribe, den blev smallere og smallere til den svandt. Imorges var jeg oppe og så bjergene ligge blege til den anden side, blege om toppen så kom den rosenrøde på de øverste sider, rødmen voksede (hedder det i dette tilfælde rødme eller rødere) jeg gik hjem. Ved middagstid lå bjergene med sky under solen i en lys [?] skygge, og kanterne skinnede blanke.

Vi er rigtignok mellem bjerge, og især nu jeg er ene kan de allerede trykke lidt til tider.

5te

Jeg sender Dig en kasse (lille) af kastanietræ med [?Scarnbillen] i og

-4-

måske lidt Ratafia. Du kan jo byde Lemmy om du vil. Ved kassen er der især indeni nogle løsnede splinter jeg må lave lidt ved når jeg kommer hjem.

Når postbudet bringer anmeldelsen, bed ham så hente den på toldboden, sig hvad der er i og at der måske også er nogle fotografier, så klarer han det nemmest, og bed ham sørge for at det bliver ordentlig behandlet. Han skal have lidt for det, der er vist takst. Skulde han gøre vanskeligheder må du helst gå til Lemming, og bed ham sørge for en god behandling. Nu har blæsten lagt sig og jeg arbejder på kraft efter model, begynder at finde hvad jeg søger, men allerede i overmorgen onsdag, må vi vist af sted, vi kan endnu ikke vælge vejen til Brindisi, tager vi over Napoli er det tid nok at bestemme sig der.

Mon drengene bryder sig om dette. Har jeg fortalt, at vi fandt [?myseost] da vi steg op. Snedkeren giver kassen olie udenpå, det er måske bedst at slibe af igen, men lad det sidde nu, så har toldbetjentene måske mere respekt for den. Og nu lev vel, hvor jeg lever i øjeblikket og tænker på våren. Jeg skal hilse så meget fra Familien, vi holder fest hver middag og aften. Lev vel alle.

|Sig enten intet om Rafaien, sig dog helst at den er der, men der er næppe
som meget som $\frac{1}{2}$ bæger, for den ligger på bunden. Og toldvæsenet
skulle nødig rage i [?] der er ingen fotografier. Får du dette inden
anmeldelsen kan du gå op og rådføre dig med Lemming. Jeg er bange,
der også går told af kassen fordi den er sleben med af olie og måske
regnes for arbejde|

Har du nattero

Din Mand

mødte det største. Du kan jo lige henrykke og
vil. Ved kassen er der især indem i nogle levere
plaster og med dem lidt ved, når jeg kommer hjem.
Hvis postbuden bringer anmeldelsen, lad ham sætte
den på toldboden, og hvad der er i og af den meste
og nogle fotografier, så bliver han det
nemmest, og lad ham sige for at det bliver
dertiligt behandlet. Han skal have lidt for det,
der er vist taksat. Halden kan gøre vardehøder
med den lidt på til demning, og lad ham sige
en god behandling. Nu har Cleaton læst sig
og jeg arbejder på kraft efter model, begynder
at fjerne hvad jeg ejer, men allerede i overmængde
og endelig med vi er vist altsid, og for det skal vi
være til Brindeser, og vi er vist altsid, og for det skal vi
et bestemme sig for. Men jeg har
sig om dette. Har jeg fortalt, at vi
ved, da vi tog op. I det her giver
der udgang, det er meste hvad et stort af
men lad det stå som det har tilhørende
men roligt for den. Du kan vel, hvor jeg kan i sig
billet og tanker på viden. Jeg skal tale det meget
hastværk, vi holder det her med sig og ofte. Du vilde

For Ta. Althet 2-96. Tjener min, som kan
Hvor man sig skal, det vil jeg sig kan glæde at fortælle,
nemmet til de engene, at jeg foretog på Roms på,
for det, endte de hvor Lisa Carlo Alberto stoder til
pladsen foran St. Maria Maggiore, og en drage
med nogle fag på en plads, inden var stakket ind
i muren, og jeg lene (som ud var stakket) sad ganske
roligt med orden af hinanden, når han rakte
ud den, klemmede de sig lidt eller satte sig på
hans finger, men havde kløvet om sine hane
kamme af tøj på borden af dem. Det var
grønne eller stegt. Der er så utrolig mange for
stille fag i boderne i com (dine). Kilde, inde,
dengang, herke og mange steg, drøvel, solborte, den
grønne, fiske, ender og hvad end jeg og de
og så vilde og helleme for den alt det skinnende
lige. Lige da vi kom til Rom, havde jeg en bote kaldet
og sig til tanken, at vi vilde del Alberto Tritone,
han tog dog en post fra Hotel Orient og på
balken, og ganske rigtig kom han så til Orient,
og fortalte begynde at tage kopierne med. Det
modstand sig på det. Spørgste og sigde han til
hans nummer i Rita Tritone Alberto T. var, og posten

måtte først smide kufferten og igen. By havde de
 været. Alle smagte, kendte heller ikke det, men
 de da er kom til Alkaya. T. måtte jeg bide vort
 inden betale, men dog, han skulde ikke have
 men end takke, for han havde gjort det til
 net. Han fik dog nok til sin tilfredshed, for så
 for næppe ligger sig ud med broste-kæderne, alle
 er jeg vespas denne vort sine nok kunde komme
 og med en broste-kæde. Men om de og i det
 (Vint fik han dog ikke lov til, for han dog heldigvis
 endme fortalte mig at tale sig på tiende, og i det
 gal. Tallet. Der oppe er aldeles halvt, og end
 her det blæst i voldsomme stød, men igen
 sommer, ga'nde uden fader! (i fransk vist have
 15 pa) de er dog krop for kvinderne alt, til det
 deres store beundring, og de havde dog og
 overfaldet, da er kom til sig og jeg tog dem af
 og fik i fransk vist. Nede fangede jeg et fink, og
 for midtvejs så jeg en del græshopper flyve om.
 Jeg sad ude og tog dem, og syntes det var det, idag
 har jeg været inde, og de L. tog dem ude, for dem dog
 noget, for blæsten kommer af og til. Men det
 stød er noget for sig selv, idag gløder på de, for

med dem, vi er venter. Forhåbentlig er gaden
 vi havde en halv time efter os. At det er (10 år)
 du da har er stent at ligner, vel er der forment
 noget, huset er blevet pænt (ikke rødt) inden og
 Familien mere godmodig og de gamle mennesker, men
 ligger, ligger, ligger, ligger er de hvide, det
 samme. Lige var vi ud solnedgang. For
 rantede have, først budet luktende dog mig ind, for
 renterne i skat i byen. (Osthuset har bragt mig
 at besøge Wallin, og nogle af de kateketer for.)
 Der så vi dalen sænke sig brat under os, og
 på toppen af bjergene med nordøst skienede
 en galvins stribet, den blev smalle og smalle
 til den vandt. Imens var jeg oppe og så bjergene
 ligger blødt til den anden side, blødt smukke,
 så kan der rødsrøde på de øverste fjelde,
 rødsrødt rødt (vede det: det tilfældet rødt
 alle røde) og jeg fik byen. Ved midtvejs tid
 var bjergene med stød under solen i en lyp
 stibende skygge, og kanten skienede blødt
 det i rødt mellem fjere, og især mig i en lyp
 de allende trykter det til tiden. 5te. Jeg ender sig
 i kasse (lille) af kateketerne med skæbiller i og

SKOGLAND-HUSEN
 Mappe 52 Nr. 15